

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 14 กุมภาพันธ์ 2549

วันนี้ (วันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ 2549) เมื่อเวลา 09.30 น. ณ ห้องประชุม ชั้น 2 ตึกสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีหลังใหม่ ทำเนียบรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ส่งมหาดไทยให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยภาคใต้

นายกรัฐมนตรีสอบถามถึงปัญหาอุทกภัยในจังหวัดนราธิวาสและนครศรีธรรมราช จากพลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้รับรายงาน ว่า กระทรวงมหาดไทยได้เฝ้าระวังสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้ดูแลช่วยเหลือประชาชนและแก้ไขปัญหาอย่างเต็มที่

2. เร่งติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นายกรัฐมนตรีเล่าให้คณะรัฐมนตรีฟังถึงการเดินทางไปตรวจราชการจังหวัดยะลาเมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา ได้รับฟังปัญหาของบุคลากรครูใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ และได้มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณามาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือบุคลากรครูเหล่านี้เป็นการเฉพาะ

นอกจากนั้นนายกรัฐมนตรีได้มีโอกาสพบเยาวชนผู้หลงผิด และจากการสอบสวนทราบว่าเยาวชนเหล่านี้เป็นคนดี เรียบร้อย ซื่อ แต่ถูกชักจูงในเรื่องของความเชื่อ จึงทำให้ไปเข้าร่วมกับขบวนการก่อความไม่สงบ ซึ่งนายกรัฐมนตรีกล่าวกับที่ประชุมคณะรัฐมนตรีว่า วิธีที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ น่าที่จะผนวกเอาเรื่องของจิตวิทยาเข้าไปใช้ในการแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ และสร้างความเชื่อที่ถูกต้องให้กับเยาวชนในพื้นที่

ส่วนเรื่องรักษาความปลอดภัยในพื้นที่นั้น หลังจากการได้ฟังรายงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วพบว่า ในพื้นที่ที่ติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด หรือที่เรียกกันว่า CCTV มีประโยชน์อย่างสูงในการที่จะทราบเบาะแสคนร้าย จึงเห็นว่าควรให้มีการขยายการใช้และเร่งรัดติดตั้ง CCTV ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งเชื่อว่าในอนาคตถ้ามีการเพิ่มโทรทัศน์วงจรปิด จะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้มาก

สำหรับการพัฒนาพื้นที่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น นายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่าควรมีการสร้างงานในพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น การสร้างถนนโดยจะจ้างแรงงานในพื้นที่ เพื่อให้ประชาชนได้มีงานทำและบรรเทาความเดือดร้อน เพื่อจะได้ป้องกันปัญหา โดยมอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาว่าจะสามารถสร้างงานให้คนที่อยู่ในพื้นที่ ได้อย่างไรบ้าง

3. การจัดซื้อจัดจ้างบ้านน็อคดาวน์ (Knock down)

นายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงกรณีการจัดซื้อจัดจ้างบ้านน็อคดาวน์ โดยมอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายอนุทิน ชาญวีรกูล) ได้ร่วมกันพิจารณาถึงวิธีการในการจัดซื้อจัดจ้างบ้านแบบที่เรียกว่า "น็อคดาวน์" เพื่อให้มีทิศทางการดำเนินการที่ชัดเจนต่อไป

4. ตั้งทีมที่ปรึกษาให้บริการแก่องค์กรธุรกิจและหน่วยงานที่ใช้พลังงานจำนวนมาก

นายกรัฐมนตรีกล่าวถึงการประหยัดพลังงานว่า ควรมีการส่งเสริมให้มีทีมที่ปรึกษาให้บริการแก่องค์กรธุรกิจและหน่วยงานที่มีการใช้พลังงานเป็นจำนวนมาก เพื่อจะได้ช่วยหน่วยงานในการที่จะวิเคราะห์หามาตรการประหยัดพลังงานที่เหมาะสมกับหน่วยธุรกิจและหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งจะเป็นการช่วยประหยัดพลังงานได้อย่างมากอีก ทางหนึ่งเนื่องจากองค์กรเหล่านั้นจะเป็นองค์กรที่บริโภคพลังงานเป็นจำนวนมาก

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาชญาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ...
2. เรื่อง โครงการจัดจ้างบุคลากรครูปฏิบัติการสอนและบุคลากรด้านบริการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 3 โรงเรียนที่ประสบภัยธรณีพิบัติ
3. เรื่อง การปรับปรุงแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2549 ครั้งที่ 2
4. เรื่อง การจัดตั้งสำนักงาน Agence Francaise de Developpement (AFD) ในประเทศไทย
5. เรื่อง โครงการจัดการโดยสารปรับอากาศใหม่ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) เป็นเชื้อเพลิงทดแทนรถโดยสารเก่าจำนวน 2,000 คัน ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.)
6. เรื่อง การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายกระทรวงพาณิชย์
7. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเล พ.ศ.
8. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัด

การศึกษาชั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชน รูปแบบศูนย์
การเรียนรู้ พ.ศ.

9. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ.
10. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้
ขีดไฟต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.
11. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ตามแผนพัฒนาฯแห่งชาติ)
12. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหา
ความยากจน
13. เรื่อง ของบประมาณเพื่อการจัดสร้างห้องเรียนของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ห้องเรียน
ปัตตานี
14. เรื่อง มหาดไทยกับการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อ
ขจัดความยากจน
15. เรื่อง รายงานผลการสำรวจนาร่อง เรื่อง ความคิดเห็นของ
ประชาชนต่อการปฏิรูปการศึกษา
16. เรื่อง รายงานผลการสำรวจประเมินการปฏิบัติการพลังแผ่นดิน
ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 4 (1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2548)
17. เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการเผยแพร่ภาพและเสียงทางโทรทัศน์
18. เรื่อง ข้อเสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
19. เรื่อง ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/
ชุมชน (SML)
20. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้งและการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่
5)
21. เรื่อง แต่งตั้ง
 1. ขอความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 2. ร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการ
ทั่วไป พ.ศ.
 3. การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 4. การเสนอรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกิจการ
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กทช.) ต่อ
คณะรัฐมนตรี

กรุณาตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
อีกครั้งหนึ่ง

โทร. 02-2809000 ต่อ 332

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนคดี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีเยาวชนคดี พ.ศ. ...

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนคดี พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีเยาวชนคดี พ.ศ. ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ แล้วมีมติ ดังนี้

1. อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเยาวชนคดี พ.ศ. ตามที่กระทรวงยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ในประเด็นที่จะให้มีกฎหมายวิธีพิจารณาคดีเยาวชนคดี เป็นการเฉพาะเพื่อการพิจารณาคดีเยาวชนคดี ไปพิจารณาด้วย แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป
2. สำหรับการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีเยาวชนคดีนั้น ให้จัดตั้งขึ้นเป็นแผนกหนึ่งในศาลอุทธรณ์

2. เรื่อง โครงการจัดจ้างบุคลากรครูปฏิบัติการสอนและบุคลากรด้านบริการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 3 โรงเรียนที่ประสบภัยธรณีพิบัติ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาโครงการจัดจ้างบุคลากรครูปฏิบัติการสอนและบุคลากรด้านบริการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 3 โรงเรียนที่ประสบภัยธรณีพิบัติ ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ แล้วมีมติเห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อจัดจ้างบุคลากรครูปฏิบัติการสอนและบุคลากรด้านบริการของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 3 โรงเรียนที่ประสบภัยธรณีพิบัติ จากคณะกรรมการอำนวยการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาจากธรณีพิบัติใน 6 จังหวัดภาคใต้ ในส่วนที่เหลืออีก 50 % จนถึงเดือนกันยายน 2549 หลังจากนั้นให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอขอตั้งงบประมาณใหม่ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากงบประมาณปี 2550 ในอัตราที่ขอเพิ่มต่อไป

3. เรื่อง การปรับปรุงแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2549 ครั้งที่ 2

คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่องการปรับปรุงแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2549 ครั้งที่ 2 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ แล้วมีมติดังนี้

1. อนุมัติการขยายกรอบวงเงินกู้ในประเทศเพื่อลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ 2549 จากเดิมที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ 50,000 ล้านบาท เป็น 100,000 ล้านบาท

2. ปรับปรุงแผนการบริหารหนี้สาธารณะ ประจำปีงบประมาณ 2549 ครั้งที่ 2 ประกอบด้วย
 - 1) แผนการบริหารและจัดการเงินกู้ในประเทศของรัฐวิสาหกิจ จากวงเงินเดิม 139,498.26 ล้านบาท เป็น 176,870.83 ล้านบาท ประกอบด้วย
 - การปรับเพิ่มแผนเงินกู้เพื่อลงทุน จากวงเงินเดิม 39,343.05 ล้านบาท เป็น 72,229.62 ล้านบาท
 - การปรับเพิ่มแผนเงินกู้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนและอื่น ๆ จากวงเงินเดิม 32,355.33 ล้านบาท เป็น 36,841.33 ล้านบาท
 - 2) แผนการบริหารหนี้ต่างประเทศของรัฐบาล จำนวน 2,311 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือเทียบเท่า 90,601.83 ล้านบาท
 - 3) การกู้เงินในประเทศของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งให้กระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณาการกู้เงิน วิธีการ กู้เงิน เงื่อนไข และรายละเอียดต่าง ๆ ของการกู้เงิน และหรือการค้ำประกันเงินกู้ ภายใต้แผนที่ปรับปรุงในแต่ละครั้งได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น
 - 4) ให้กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ดำเนินธุรกรรมเพื่อการบริหารความเสี่ยงหนี้ต่างประเทศของรัฐบาล

4. เรื่อง การจัดตั้งสำนักงาน Agence Francaise de Developpement (AFD) ในประเทศไทย

คณะรัฐมนตรีพิจารณาการจัดตั้งสำนักงาน Agence Francaise de Developpement (AFD) ในประเทศไทย ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ แล้วมีมติดังนี้

1. เห็นชอบร่างข้อตกลงระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทย และสำนักงานเพื่อการพัฒนาแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส (AFD) ว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานเอเอฟดีในประเทศไทย
2. อนุมัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) กระทรวงการต่างประเทศ เป็นผู้ลงนามในนามรัฐบาลไทย
3. เห็นชอบให้มีการลงนามยอระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย และรัฐมนตรีที่กำกับ AFD ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การคลัง และอุตสาหกรรม โดยมีนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีฝรั่งเศส ร่วมเป็นสักขีพยาน

กระทรวงการต่างประเทศชี้แจงว่า การจัดตั้งสำนักงาน AFD ดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือไตรภาคีไทย-ฝรั่งเศส ภายใต้แผนปฏิบัติการร่วมไทย-ฝรั่งเศส (Plan d' Action) เพื่อให้ความ

ร่วมมือช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้านไทยเกิดผลเป็นรูปธรรมตามเจตนารมณ์ของทั้งสองประเทศ และเป็นการช่วยยกระดับความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับฝรั่งเศสให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของไทย ด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา และส่งเสริมบทบาทของไทยในเวทีระหว่างประเทศ สำหรับการอำนวยความสะดวกประโยชน์ต่างๆ ให้แก่สำนักงาน AFD นั้น จะเป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐบาลของทั้งสองประเทศ ซึ่งจะไม่เป็นพันธกรณีที่รัฐบาลไทยจะต้องรับภาระเพิ่มเติม

5. เรื่อง โครงการจัดหาธัญพืชโดยสารปรับอากาศใหม่ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) เป็นเชื้อเพลิงทดแทนรถโดยสารเก่าจำนวน 2,000 คัน ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้โครงการจัดหาธัญพืชโดยสารปรับอากาศใหม่ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) เป็นเชื้อเพลิงทดแทนรถโดยสารเก่าจำนวน 2,000 คัน ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) เป็นโครงการลงทุนพิเศษของรัฐเพื่อ การพัฒนาประเทศ ตามบัญชี 1 หมวด 3 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการดำเนินโครงการลงทุนพิเศษของรัฐเพื่อการพัฒนาประเทศ พ.ศ. 2549 ก่อนกระทรวงคมนาคม ดำเนินการตามขั้นตอนการประกาศเชิญชวน การยื่น ข้อเสนอโครงการ และการพิจารณาโครงการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต่อไป ตามที่กระทรวงคมนาคม เสนอ

กระทรวงคมนาคมชี้แจงว่า โครงการจัดหาธัญพืชโดยสารปรับอากาศใหม่ที่ก๊าซธรรมชาติ (NGV) เป็นเชื้อเพลิงทดแทนรถโดยสารเก่าจำนวน 2,000 คัน วงเงินลงทุนรวม 23,500 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อการเพิ่มคุณภาพ การให้บริการ ลดมลภาวะทางเสียงและอากาศ และสนองตอบต่อแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐบาล ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ผลประโยชน์โดยตรงที่เกิดแก่ ขสมก. ดังนี้ 1) ประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเชื้อเพลิง เนื่องจากก๊าซมีราคาต่ำกว่าราคาน้ำมันดีเซล ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดการขาดทุนไปได้ระดับหนึ่ง 2) มีรถโดยสารที่มีคุณภาพดีไว้บริการประชาชนและมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม 3) สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการป้องกันและควบคุมมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ
2. ผลประโยชน์โดยอ้อมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชาชน ผู้ใช้บริการจะได้รับ ดังนี้ 1) ประชาชน ผู้ใช้บริการมีรถโดยสารที่มีสภาพดี ที่มีความปลอดภัยในการใช้บริการมากยิ่งขึ้น 2) ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของประชาชน เนื่องจากการเจ็บป่วยที่มีสาเหตุมาจากมลภาวะที่เกิดจากการใช้เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3) ประหยัดเงินตราต่างประเทศที่ต้องใช้ไปในการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ดีเซล) จากต่างประเทศ โดยหันมาใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV) ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติของประเทศแทน

6. เรื่อง การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายกระทรวงพาณิชย์

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติรวม 5 ฉบับ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป โดยร่างพระราชบัญญัติรวม 5 ฉบับ ประกอบด้วย

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการปรับปรุงประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 22 ว่าด้วยห้างหุ้นส่วนและบริษัทมีสาระสำคัญดังนี้

1. ลดจำนวนผู้เริ่มก่อการของบริษัทจำกัด จากเดิมที่กำหนดให้ต้องมีจำนวนเจ็ดคนขึ้นไปเหลือจำนวนสามคนขึ้นไป
2. กำหนดให้การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทจำกัดสามารถกระทำได้เสร็จสิ้นในวันเดียว
3. ลดระยะเวลาการให้เจ้าหน้าที่คัดค้านในกรณีการลดทุนและการควบบริษัทจำกัด เหลือ 1 เดือน
4. แก้ไขหลักเกณฑ์วิธีการลงมติพิเศษในการประชุมของบริษัทจำกัดจากเดิมต้องประชุมผู้ถือหุ้นติดต่อกันสองครั้งให้เหลือเพียงครั้งเดียว
5. ยกเลิกการออกหลักฐานใบสำคัญในการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน
6. แก้ไขหลักเกณฑ์วิธีการถอนทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัทที่ไม่ได้ประกอบกิจการ

2. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. 2499 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่ดำเนินการแปรสภาพเป็นบริษัทจำกัด โดยไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด
2. กำหนดความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด ซึ่งถูกขีดชื่อออกจากทะเบียนแล้วฝ่าฝืนประกอบกิจการค้า รวมทั้งให้หุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนหรือกรรมการของบริษัทหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดต้องรับโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย

3. กำหนดให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในคดีความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนและบริษัทที่มีโทษปรับสถานเดียวได้

3. ร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ปรับปรุงพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 มีสาระสำคัญดังนี้

1. ยกเลิกการที่นายทะเบียนต้องแต่งยอรายการจดทะเบียนและนำไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา และแก้ไขให้รายการจดทะเบียนเป็นอันรู้แก่บุคคลทั้งปวงเมื่อได้มีการจดทะเบียนแล้ว
2. กำหนดให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจ เปรียบเทียบปรับในคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวได้
3. ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียม (13) การออกใบสำคัญหรือใบแทนใบสำคัญ แสดงการจดทะเบียนท้ายพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

4. ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. 2509 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. แก้ไขคำนิยาม "หอการค้า" ให้มีความหมายรวมถึงสถาบันที่จัดตั้งขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจการบริการด้วย
2. แก้ไขหลักเกณฑ์การจัดตั้งและการเข้าเป็นสมาชิกหอการค้า
3. ยกเลิกคุณสมบัติของผู้เริ่มก่อการและผู้ที่จะเป็นกรรมการของหอการค้าที่กำหนดให้ต้องเป็น ผู้มีฐานะดี
4. ให้คณะกรรมการของหอการค้าสามารถมอบหมายให้เจ้าหน้าที่บริหารของหอการค้าเป็นผู้ดำเนินกิจการของหอการค้าแทนได้
5. ให้ผู้ที่บริจาคเงินให้แก่หอการค้าสามารถนำเงินที่บริจาคไปหักลดหย่อนภาษีได้ตามจำนวนที่กรมสรรพากรกำหนด

5. ร่างพระราชบัญญัติสมาคมการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. 2509 มีสาระสำคัญดังนี้

1. แก้ไขเกี่ยวกับนายทะเบียนโดยกำหนดให้นายทะเบียนกลางสมาคมการค้าและนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำกรุงเทพมหานคร หมายถึง ผู้ที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายด้วย และกำหนดให้ นายทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัด หมายถึง ผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายด้วย
2. ยกเลิกคุณสมบัติของผู้เริ่มก่อการและผู้ที่จะเป็นกรรมการของสมาคมการค้าที่กำหนดให้ต้องมีฐานะดี
3. แก้ไขให้สมาคมการค้าสามารถเข้าซื้อตราสารหนี้หรือเข้าถือหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

4. ยกเลิกอำนาจของนายทะเบียนในการเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่สมาชิก โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลแทน
5. กำหนดให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ และอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจดทะเบียน และการรับจดทะเบียนของบริษัท พ.ศ. ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ดำเนินการต่อไปได้ โดยร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ฯ ดังกล่าว เป็นการปรับปรุงกฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความใน พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 เพื่อยกเลิกการออก ใบสำคัญแสดงการ จดทะเบียนบริษัท

7. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเล พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 4 (ฝ่ายการ ท่องเที่ยว กีฬา พุทธศาสนา แรงงานและการพัฒนาสังคม) ซึ่งมีรอง นายกรัฐมนตรี (นายสวัจน์ ลิปตพัลลภ) เป็นประธานกรรมการฯ ที่อนุมัติหลักการร่าง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเล พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 4 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณา แล้วให้ดำเนินการต่อไปได้

ร่างกฎกระทรวงดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

1. กำหนดให้การคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเลนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลง กัน เว้นแต่บทบัญญัติบางมาตราตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2547
2. กำหนดยกเว้นมิให้กฎกระทรวงใช้บังคับแก่การจ้างลูกจ้างทำงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเลที่มีขนาดน้อยกว่าสองร้อยห้าสิบตันกรอส และโดยปกติใช้เวลาเดินทางไปและกลับน้อยกว่าคราวละสี่สิบสี่ชั่วโมง การจ้างงานในเรือประมงทะเลตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และ การจ้างลูกจ้างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
3. กำหนดให้การจ้างแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเล ต้องทำเป็นหนังสือ มีระยะเวลากำหนดไว้ในสัญญา หากไม่มีระยะเวลาดำเนินการไว้ ให้มีผลใช้บังคับได้ 1 ปี หากสัญญาจ้างสิ้นสุดลงแล้วลูกจ้างยังทำงานอยู่ต่อ ให้ถือว่าสัญญาจ้างนั้นมีผลใช้บังคับต่อไปอีกคราวละ 1 ปี
4. กำหนดให้นายจ้างประกาศเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ โดย กำหนดระยะเวลาทำงานวันหนึ่งต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมง รวมเวลาแล้ว

- สัปดาห์หนึ่งไม่เกิน 48 ชั่วโมงและในขณะที่เรือกำลังแล่นอยู่ในทะเล
นายจ้างอาจขยายเวลาทำงานตามปกติได้ไม่เกินวันละ 1 ชั่วโมง
5. กำหนดห้ามมิให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลา เว้นแต่ลูกจ้างยินยอมเป็นหนังสือหรือกรณีที่มีความจำเป็นอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย อุบัติเหตุหรือเพื่อความปลอดภัย นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น
 6. กำหนดให้นายจ้างจัดวันหยุดประจำปีให้ลูกจ้างปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้าง ทั้งนี้ โดยให้นายจ้างเป็นผู้กำหนดล่วงหน้า
 7. กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ขอเปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมเป็นการชั่วคราวได้ในระหว่างระยะเวลาหกสัปดาห์ก่อนหรือหลังคลอด และให้นายจ้างพิจารณาเปลี่ยนงานให้ตามความเหมาะสม และห้ามมิให้นายจ้างรับหญิงซึ่งอยู่ในระหว่างพักฟื้นหลังคลอดที่ยังไม่ถึง 6 สัปดาห์เป็นลูกจ้าง
 8. กำหนดห้ามมิให้รับเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี เป็นลูกจ้างงานขนส่งทางเรือเดินทะเล เว้นแต่เด็กเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันที่ทำงานอยู่บนเรือเดินทะเลหรือนักเรียนฝึกหัดการเดินเรือที่ทางราชการรับรอง
 9. กำหนดห้ามมิให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด หรือทำงานบางลักษณะ เช่น งานเครื่องกล ขับเคลื่อนเรือ งานซ่อมแซมเครื่องกล งานอยู่เวรเฝ้าดูแลสถานที่ หรืองานอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 10. กำหนดอัตราค่าจ้างของลูกจ้างตามประเภทการทำงานทางทะเลรวมทั้งประสบการณ์ ความสามารถ ตลอดจนความตกลงแต่ละบุคคล แต่ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
 11. กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีบริการสื่อสาร ไปรษณีย์ วิทยุ ข่าวสาร สถานที่บนเรือพร้อมอุปกรณ์สำหรับ พักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง กีฬางานอดิเรกให้แก่ลูกจ้างตามสภาพของเรือเดินทะเล และจำนวนลูกจ้าง
 12. กำหนดให้นายจ้างต้องอนุญาตให้ลูกจ้างที่มีได้ทำงานมีสิทธิลาขึ้นฝั่งได้ เว้นแต่นายจ้างเห็นว่าไม่ปลอดภัยหรือมีข้อห้ามตามกฎหมายท้องถิ่น หรือข้อบังคับของท่าเรือนั้น และให้นายจ้างอำนวยความสะดวกแก่สามีหรือภรรยาหรือญาติหรือเพื่อนของลูกจ้างเข้าเยี่ยมลูกจ้างเมื่อเรือเดินทะเลเทียบท่า และอนุญาตให้สามีหรือภรรยาเดินทางพร้อมลูกจ้างในบางครั้งของการเดินเรือเท่าที่จะทำได้
 13. กำหนดให้นายจ้างจัดเสบียงอาหาร น้ำดื่ม ที่มีคุณภาพและสะอาดและเหมาะสมกับจำนวนลูกจ้างตามสภาพและระยะเวลาของการเดินทาง พร้อมทั้งจัดให้มีห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องพักผ่อน ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องปฐมพยาบาล สภาพแวดล้อม ระบบระบายอากาศ ควบคุมเสียง อุณหภูมิ และแสงสว่างให้แก่ลูกจ้างตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 14. กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

15. กำหนดให้นายจ้างออกค่าใช้จ่ายให้ลูกจ้างในการเดินทางกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างตามที่ตกลงกันในกรณีที่เรือเดินทะเลอัปปางหรือไม่อาจใช้การได้อย่างสิ้นเชิง ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน นายจ้างบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนด หรือสัญญาจ้างครบกำหนด ณ สถานที่อื่นอันมิใช่สถานที่สำคัญจ้าง

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานชี้แจงว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เป็นกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองแรงงานที่มีบทบัญญัติถึงสิทธิและหน้าที่ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง โดยกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการจ้าง การใช้แรงงานและการจัดสถานที่และอุปกรณ์ในการทำงาน เพื่อให้ผู้ทำงานมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย และได้รับค่าตอบแทนตามสมควร ทั้งนี้ ใต้ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในการออกกฎกระทรวง เพื่อให้ความคุ้มครองแก่แรงงานบางประเภทเป็นพิเศษว่าการใช้แรงงานทั่วไป ซึ่งงานขนส่งทางเรือเดินทะเลก็เป็นงานประเภทหนึ่งที่มีการใช้แรงงานที่แตกต่างจากงานทั่วไป เนื่องจากสภาพของสถานที่ทำงานที่ต้องอยู่บนเรือเดินทะเลตลอดเวลา ประกอบกับมีเวลาทำงานที่ไม่แน่นอน และขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ ระดับน้ำ หรือการทำงานของเรือต่าง ๆ

อีกทั้งในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในงานขนส่งทางเรือเดินทะเลเป็นการเฉพาะ ที่อาจมีผลกระทบต่อการให้สัตยาบันของกระทรวงคมนาคมต่ออนุสัญญาขององค์การการเดินเรือระหว่างประเทศว่าด้วยความปลอดภัยทางทะเล ค.ศ. 1974 และอนุสัญญาขององค์การการเดินเรือระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานการฝึกอบรมและการออกประกาศนียบัตร และการเฝ้ายามของคนประจำเรือ ค.ศ. 1978 ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 174 ว่าด้วยกิจการเดินเรือทะเล (มาตรฐานขั้นต่ำ) ค.ศ. 1976

ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเล พ.ศ. จะเป็นกฎหมายที่จะให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในงานขนส่งทางเรือเดินทะเลเป็นการเฉพาะ ซึ่งยกร่างขึ้นโดยพิจารณาจากมาตรฐานแรงงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศและมาตรฐานการเดินเรือขององค์การการเดินเรือระหว่างประเทศ รวมทั้งประเพณีปฏิบัติในการจ้างงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นายจ้าง ลูกจ้าง และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยที่จะสามารถแข่งขันกับต่างชาติ ได้ดีในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะการลดต้นทุนด้านต่าง ๆ เช่น ต้นทุนการขนส่งสินค้า (logistics) รวมถึงการที่ประเทศไทยมีมาตรฐานแรงงานเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานในงานขนส่งทางเรือเดินทะเลที่สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว จะเป็นมาตรการในการป้องกันการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศและการกักเรือได้อีกทางหนึ่ง

8. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ แล้วมีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 5 (ฝ่ายการต่างประเทศ การศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) เป็นประธานกรรมการฯ ดังนี้

1. อนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการถอนร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2546 และอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระวังการตรวจพิจารณาร่างกฎกระทรวงดังกล่าวต่อไป
2. อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจพิจารณาแล้วดำเนินการ ต่อไปได้ ซึ่งร่างกฎกระทรวงดังกล่าวมีสาระสำคัญ คือ กำหนดแนวทางในการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการประกันคุณภาพภายในและภายนอก
3. อนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิทธิการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรชุมชนและองค์กร เอกชนรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ พ.ศ. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาและแก้ไขร่างกฎกระทรวงฯ ข้อ 15 ให้ชัดเจนเหมาะสมในกรณีการส่งเงินคืนเป็นรายได้แผ่นดิน ตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 5 (ฝ่ายการต่างประเทศ การศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม) แล้วดำเนินการ ต่อไปได้

9. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ.ตาม ที่กระทรวงกลาโหมเสนอ แล้วมีมติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 3 (ฝ่ายความมั่นคง) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์) เป็นประธาน ที่เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณา และส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีสาระสำคัญสรุป ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมค่านิยามคำว่า พันราชการทหารประเภทที่ 2, อำเภอกอง การอำเภอกอง, นายอำเภอกอง, จังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัด
2. ให้บุคคลซึ่งต้องลงบัญชีทหารกองเกินสามารถลงบัญชีทหารกองเกิน ได้ ณ ที่อำเภอกอง หรือเขตที่มีภูมิลำเนา
3. การเรียกคนเข้ากองประจำการเป็นตำรวจ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำได้โดยตกลงกับกระทรวงกลาโหม
4. ให้มีการแก้ไขทะเบียนกองประจำการในกรณีมีความจำเป็นได้ รวมทั้ง แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญประจำตัวทหารกอง ประจำการให้สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน
5. ให้บุคคลที่อยู่ในระหว่างการศึกษาดำเนินการที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อ ลงบัญชีทหารกองเกินแล้วไม่เรียกมาตรวจเลือกเข้ารับราชการทหาร กองประจำการ ในยามปกติ
6. ให้การลงบัญชีทหารกองเกินสามารถลงทะเบียนทหารกองเกินในวัน เดียวกับวันที่ทำบัตรประจำตัวประชาชนครั้งแรก ณ ที่ว่าอำเภอกอง หรือเขต ท้องที่มีภูมิลำเนา
7. ให้บุคคลที่อยู่ในระหว่างการศึกษาดำเนินการที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่เป็น ผู้ที่ได้รับการผ่อนผันการเข้ารับราชการทหาร
8. ให้กระทรวงกลาโหมมีอำนาจเรียกทหารกองเกินหรือทหารกองหนุน เพื่อเข้าปฏิบัติราชการได้

10. เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ไม้ขีดไฟต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และ ให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟต้องเป็นไปตาม มาตรฐาน พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

1. พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
2. ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟ ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. 2537
3. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟต้องเป็นไปตามมาตรฐาน เลขที่ มอก. 53 - 2548 ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 3391 (พ.ศ. 2548) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 เรื่องยกเลิกและกำหนดมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟ ลงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมชี้แจงว่า คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้พิจารณา เห็นสมควรแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟและ กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไม้ขีดไฟ ขึ้นใหม่ สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วน ได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องปรากฏว่าไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น จึงเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

11. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ตามแผนพัฒนากฎหมายแห่งชาติ)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ตามแผนพัฒนากฎหมายแห่งชาติ) ตามที่กระทรวง พาณิชยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้ คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาต่อไป และให้กระทรวงพาณิชย์รับข้อสังเกตของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่ง ประเทศไทย ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

โดยร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ตามแผนพัฒนากฎหมายแห่งชาติ) มีสาระสำคัญคือ ยกเลิกมาตรา 14 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือ แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ ชี้แจงว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้มีความเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา 14 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่ง ประเทศไทย พ.ศ. 2537 ที่กำหนดให้ผู้ส่งสินค้าทางเรือ ที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีมูลค่า การส่งออกตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง (รวมกันตลอดปีตั้งแต่สิบห้าล้านบาท ขึ้นไป) จะต้องเป็นสมาชิกสามัญของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ มี คุณสมบัติดังกล่าว และหากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกวันละสองร้อยบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ ถูกต้อง เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อมาตรา 45 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ เป็นการบังคับผู้ส่งสินค้าทางเรือต้องเป็นสมาชิกสภาผู้ ส่งสินค้าทางเรือฯ แต่รัฐธรรมนูญมาตรา 45 ได้บัญญัติให้การรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การมหาชน หรือหมู่คณะอื่น เป็น เสรีภาพ อย่างหนึ่งของประชาชนที่รัฐจะละเมิดมิได้ ประกอบกับวัตถุประสงค์หลักของ การตราพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ส่งสินค้าทางเรือเท่านั้น การบังคับให้ ผู้ส่งสินค้าทางเรือที่เป็นนิติบุคคลต้องสมัครเป็นสมาชิกของสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือฯ เป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการ แข่งขันโดยเสรีภาพอย่าง เป็นธรรม ตามมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญ จึงเห็นว่ามาตรา 14 ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเมื่อมาตรา 14 ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 41 อันเป็น บทลงโทษสำหรับการฝ่าฝืนมาตรา 14 จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญด้วย

ซึ่งผลการศึกษาของคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย
คณะที่ 5 (คณะกรรมการลดและเลิกกฎหมายที่สร้างภาระโดยไม่จำเป็นแก่
ประชาชน) เรื่อง กฎหมายที่อาจมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เห็นว่า
พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537 มาตรา 14 จำกัด
เสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็น
ธรรม คือไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือ
ประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ตามมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญ

คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมายได้เสนอร่างแผนพัฒนา
กฎหมายแห่งชาติ ประจำปี 2548 โดยกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้า
ทางเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อยู่ในกรอบนโยบายการพัฒนา
กฎหมาย หลักการที่ 1 การพัฒนากฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือที่กฎหมาย
กำหนดไว้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2548 เห็นชอบในหลักการ
ร่างแผนพัฒนากฎหมายแห่งชาติดังกล่าวแล้ว จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาผู้
ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ตามแผนพัฒนากฎหมาย
แห่งชาติ) มาเพื่อดำเนินการ

12. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหาความ ยากจน

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหา
ความยากจน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เสนอ ดังนี้

ตามที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษ เพื่อแก้ไขปัญหา
ความยากจน เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2549 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล โดย
ได้เชิญ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ผู้อำนวยการ ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความ
ยากจนแห่งชาติ (ศตจ.) ปลัดกระทรวง อธิบดี เข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อรับฟังความ
คิดเห็นและหาข้อสรุปกรอบแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้ อ.อาจ
สามารถ จ.ร้อยเอ็ด เป็นกรณีศึกษา นั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ได้สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี นัดพิเศษ ดังกล่าว ซึ่งมี
สาระสำคัญ ดังนี้

1. การแก้ไขปัญหาความยากจน นายกรัฐมนตรีได้มอบแนวทางการทำงานเพื่อ
แก้ไขปัญหาความ ยากจน ดังนี้

- 1.1 หลักปฏิบัติที่สำคัญให้ยึด "รักประชาชน" และ "มีความสุขที่ได้
ช่วยเหลือคนจน" โดยเปลี่ยน ภาระให้เป็นพลัง
- 1.2 กลไกการทำงาน ให้ ศตจ. เป็นศูนย์ประสานงานกลางหรือข้อต่อ
เพื่อรวบรวมพลังจากทุกภาคีในส่วนกลางสนับสนุนกระจายลงสู่ระดับ
พื้นที่ โดยมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าทีม ขับเคลื่อนกลไกการแก้ไขปัญหา

ของ ทุกส่วนราชการโดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่ระดับครัวเรือนและชุมชน เน้นแก้เป็นรายครัวเรือน โดยระดมความร่วมมือในการทำงานของส่วนราชการ การเมืองท้องถิ่น ชุมชน และภาคเอกชน เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหให้กับครัวเรือนที่ยากจนจริง ๆ

- 1.3 แนวทางการแก้ไขปัญหา ต้องพิจารณามิติต่าง ๆ รอบด้านทั้ง เศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างอุปสงค์ (ปัญหาของคนจนที่มาจดทะเบียน เช่น ที่ดิน ซึ่งมีทั้งเรื่องที่ดินทำกินและที่ดินสำหรับอยู่อาศัย ปัญหาสุขภาพอนามัยทั้งเจ็บป่วยและพิการ และปัญหาเข้าช้อนด้านสังคมและครอบครัว ได้แก่ สถาบันครอบครัว ภาระพึ่งพิงที่คนแก่ต้องเลี้ยงดูลูกหลาน เป็นต้น) กับอุปทานในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานภาครัฐ (เช่น ด้านอาชีพ ซึ่งอาจดำเนินการในลักษณะการฝึกอาชีพเสริมเติมปัญญาเพื่อยกระดับฝีมือแรงงาน หรืออาจเป็นการสร้างช่องโอกาสในการประกอบอาชีพโดยสนับสนุนแกนนำและเครือข่ายในการพัฒนาฝีมือและถ่ายทอดความรู้ในชุมชน การเติมด้านการตลาด เป็นต้น)

2. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน ของศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติ (ศตจ.) เน้นแนวทางการดำเนินงานใหม่ดังนี้

- 2.1 ให้ความสำคัญกับภาคประชาชนให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ
- 2.2 เน้นแก้ไขปัญหในระดับชุมชนมากขึ้น โดยให้ชุมชนทำแผนพัฒนาและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนตามเขตการปกครองและภูมินิเวศน์ กล่าวคือ สนับสนุนให้ชุมชนร่วมกันจัดทำแผนชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามเขตการปกครอง และให้มีโครงการ/แผนชุมชนร่วมกับชุมชนอื่น ๆ ตามภูมินิเวศน์ เช่น โครงการปลูกป่าเทือกเขาภูพานเลี้ยงปลาเผาใน 6 จังหวัดลุ่มน้ำโขง พัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา เป็นต้น
- 2.3 สนับสนุนให้อำเภอมี่ความพร้อมเป็นศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนและเป็นศูนย์การปกครอง

3. การจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจน จำแนกเป็น 2 มิติ คือ (1) การศึกษาเพื่อแก้ความยากจน ซึ่งการศึกษานำไปสู่การสร้างอาชีพ และ (2) การขาดโอกาสทางการศึกษา ในพื้นที่ห่างไกล โอกาสไม่เท่าเทียมกัน ต้องส่งเสริมให้มีโอกาสเท่าเทียมกันมากขึ้น ซึ่งในการจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจนนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้ครัวเรือน/ชุมชนเป็นฐาน โดยสถานศึกษาจะมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายพื้นที่ รายครัวเรือน และรายบุคคล นอกจากนี้ยังส่งเสริมโอกาสการทำงานระหว่างเรียน มีรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจนในพื้นที่พิเศษ และมีการพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ความยากจนอย่างยั่งยืน สรุปเป็นยุทธศาสตร์การดำเนินงานดังนี้

- 3.1 ปรับรูปแบบ หลักสูตร วิธีการเพื่อแก้ปัญหาคความยากจนและเพื่อดูแลกลุ่มเป้าหมายที่ยากจนเป็นกรณีพิเศษ
- 3.2 พัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น คำนึงถึงปัญหาของกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ สอดคล้องผสมผสานระหว่างสายสามัญและ

สายอาชีพ รวมทั้งการบูรณาการและปลูกฝังค่านิยมภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- 3.3 ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาไปสู่อาชีพที่ยั่งยืน เสริมโอกาสเพื่อต่อยอดและเทียบโอนประสบการณ์ไปสู่การเพิ่มวุฒิ
- 3.4 สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ยากจน ต้องมีระบบที่จะเข้าถึง ได้รับการส่งเสริมให้มีรายได้ระหว่างเรียน ตลอดจนการดูแลคุณภาพชีวิตควบคู่ไปด้วย และ
- 3.5 ทำงานเป็นเครือข่ายกับหน่วยงานอื่น เพื่อจัดการศึกษาและแก้ปัญหาความยากจน

4. การแก้ไขปัญหาความยากจน : เส้นทางการพัฒนาสู่ความพอเพียง : กรณีศึกษา อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

- 4.1 หลักการแก้ไขปัญหาความยากจน
 - 1) สร้างความสมดุลในการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปกับด้านสังคม
 - 2) มุ่งการพัฒนาสู่ระดับความพอเพียงในครัวเรือนและชุมชนเป็นลำดับแรก โดยดูอุปสงค์และ อุปทานในหมู่บ้านเป็นหลัก
 - 3) ใช้ยุทธวิธีการพัฒนาคู่ขนาน (Dual track) : โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ชลประทาน กรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน คู่ขนานไปกับการพัฒนาฐานความรู้ การพัฒนาอาชีพ การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้ขบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือหลัก
 - 4) เน้นการทำงานบนหลักเมตตาธรรม และปรับทัศนคติในการทำงาน ไม่น่ากลัว ระเบียบราชการเป็นข้อจำกัด ยึดเป้าหมายคนยากจนเป็นศูนย์กลาง
- 4.2 การบริหารจัดการ
 - 1) ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติ (ศตจ.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการเชื่อมโยงขบวนการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเป็นหน่วยงานในการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ งบประมาณ และจัดแบ่งระดับความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานในส่วนกลางและหน่วยงานในระดับพื้นที่จังหวัดและอำเภอ
 - 2) อำเภอเป็นจุดบูรณาการของการจัดการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สนับสนุน
- 4.3 กระบวนการวิเคราะห์ปัญหา เนื่องจากลักษณะของปัญหาความยากจนจะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนั้นกระบวนการวิเคราะห์ปัญหามีขั้นตอนที่สำคัญในการดำเนินการดังนี้
 - 1) การวิเคราะห์รายบุคคลและครัวเรือน : การวิเคราะห์ปัญหาด้านหนี้สิน รายได้/รายจ่าย โอกาสในการประกอบอาชีพ ภาระด้านสังคมคนพิการ/ผู้สูงอายุ ที่อยู่อาศัย

- 2) การวิเคราะห์ชุมชน : ปัญหาระดับชุมชน เช่น การรวมกลุ่มประกอบอาชีพ ระบบเครือข่ายที่อ่อนแอ ปัญหาอาชญากรรม/ยาเสพติด สถาบันศาสนา ปัญหาวัยรุ่นและเยาวชน รวมทั้งวิเคราะห์บทบาทการดำเนินงาน/ภารกิจของ อบต./อปท.
- 3) การวิเคราะห์พื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน : น้ำท่วม น้ำแล้ง การชลประทาน ถนน/คมนาคม กรรมสิทธิ์ที่ดิน การศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม
- 4.4 การแก้ไขปัญหาคความยากจน แบ่งเป็น 3 รูปแบบ
 - 1) โครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลัก : ด้านชลประทาน ด้านการจัดสรรกรรมสิทธิ์ ที่ดิน รวมทั้งการบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ เช่น ด้านการบริการสาธารณสุข ด้านการศึกษา ซึ่งเป็นลักษณะโครงการขนาดใหญ่ /เกินขอบเขตของจังหวัดที่จะดำเนินการได้ ต้องจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการ ขอรับการสนับสนุนจาก ศตจ. และ หน่วยงานในส่วนกลาง
 - 2) โครงการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาในระดับอำเภอ : เป็นโครงการที่สามารถบูรณาการในระดับที่อำเภอ สามารถดำเนินการได้ด้วยหน่วยงานในระดับอำเภอ ซึ่งจะต้องบูรณาการเครื่องมือต่าง ๆ ทั้งด้านการเงิน เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน SML ด้านการเพิ่มรายได้ เช่น โครงการทางด้าน การเกษตร ปศุสัตว์การพัฒนาอาชีพ OTOP และโครงการทางด้าน การเพิ่มทักษะอาชีพ หรือ ความรู้ และถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งโครงการด้านสังคม ในด้านการบริการสาธารณสุข ด้านการสงเคราะห์คนชรา เป็นต้น
 - 3) โครงการในลักษณะภาคีร่วมพัฒนา : ซึ่งเป็นโครงการที่เชื่อมโยงกับ อบต.ในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ประปาหมู่บ้าน ถนนในท้องถิ่น รวมทั้งโครงการที่ร่วมกับชุมชน และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน ตลอดจนโครงการที่หน่วยงานของรัฐร่วมพัฒนากับภาคเอกชน ในการนำอาชีพเข้าสู่ชุมชน และการที่ภาคเอกชนมี บทบาทในการช่วยเหลือพัฒนาสังคม เช่น ที่อยู่อาศัย การสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

5. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ประชุม

- 5.1 โครงสร้างการทำงาน การแก้ไขปัญหาคความยากจนระบบทีมมีความสำคัญมาก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์สำคัญที่สุดแต่โครงสร้างการทำงานอยู่ในระดับจังหวัด และทำงานเป็นภาพรวมยังไม่เอื้อต่อการแก้ปัญหาเฉพาะของพื้นที่และการแก้ปัญหาเกษตรกรเป็นรายบุคคลได้ รวมทั้งยังไม่สามารถระดมความร่วมมือจากชุมชนได้ ดังนั้น ศตจ. ต้องเป็นกลไกเชื่อมโยงให้ทำงานเป็นทีมและมีเครือข่ายการทำงานร่วมกัน
- 5.2 หัวใจสำคัญของการแก้ไขปัญหาคความยากจน คือ "การเรียนรู้ร่วมกัน" ทั้งของครอบครัว ชุมชน เครือข่ายภาคี ภาคราชการ ภาคเอกชน โดยอาศัยฐานที่สำคัญ คือ ระบบข้อมูล : ข้อมูลพื้นฐานที่มีอยู่สามารถใช้ร่วมกันได้โดยในระยะยาวควรมาพัฒนาระบบข้อมูลร่วมกัน

ความรู้จากการปฏิบัติจริงอย่างเช่นกรณีศึกษาอำเภออาจสามารถควรรนำมาจัดการให้เป็นระบบความรู้ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้สะดวก รวมทั้งระบบคุณธรรมความดีที่เป็น พื้นฐานสำคัญในการพัฒนา ซึ่งต้องมีระบบการจัดการที่บูรณาการทั้งข้อมูล กระบวนการ เป้าหมาย เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

- 5.3 การขยายการจ้างงาน อาจจะทำได้ 2 แนวทาง คือ การขยายการผลิตไปสู่ท้องถิ่นหรือย้ายงานลงไปหาคนในท้องถิ่น กับการอพยพแรงงานไปทำงานในพื้นที่ที่ต้องการแรงงานหรือย้ายคนไปหาแหล่งผลิต ทั้งนี้ ควรย้ายไปทั้งครอบครัว นอกจากนี้การส่งเสริมอาชีพในหมู่บ้าน ต้องเน้นทั้งงานด้านการเกษตร งานรับจ้าง และงานธุรกิจบริการ
- 5.4 การช่วยเหลือคนพิการ ทั้งด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ การรักษาพยาบาล และการฝึกอาชีพ หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมีการส่งต่อ/เชื่อมประสานการทำงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพคนพิการให้อยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า
- 5.5 ท้องถิ่น (อบต.) พร้อมทั้งจะร่วมมือกับรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดย อบต.อุดหนุน งบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความยากจน โดยปี 2549 เน้นเรื่องการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับคนจน
- 5.6 ระบบผู้ตรวจราชการสามารถใช้เป็นกลไกการขับเคลื่อนได้ จึงควรมีการมอบหมายพื้นที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาความยากจนตามภารกิจกระทรวง/หน่วยงานให้ชัดเจน และให้มี focal point ในระดับกระทรวงเพื่อประสานงานซึ่งกันและกัน

6. ข้อเสนอของนายกรัฐมนตรี

- 6.1 ให้กระทรวงต่าง ๆ จัดทำแนวทางสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจน นำเสนอต่อ พล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติ (ศตจ.) และหน่วยงานใดต้องการปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่รับผิดชอบสามารถนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
- 6.2 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้ทุนสนับสนุนการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และนายอำเภอ) ให้ความสำคัญกับเด็กในครอบครัวที่ยากจนจริง ๆ โดยเฉพาะครอบครัวที่มีภาระเลี้ยงดูสูง เช่น ครอบครัวยากจนที่มีคนพิการ ผู้สูงอายุ เป็นการแบ่งเบาภาระ พบเด็กวัยเรียนที่ไม่ได้เรียนต้องรับเข้าโรงเรียน เด็กวัยเรียนที่ไม่ได้เรียนเพราะมีภาระการดูแลครอบครัวต้องให้ทุนการศึกษา นอกจากนี้โรงเรียนใดที่มีการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ในโรงเรียน ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นแกนกลางในการถ่ายทอดความรู้ได้ให้ประสานกระทรวงเกษตรฯ เพื่อสนับสนุนงบประมาณดำเนินการได้
- 6.3 มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยจัดทำสมาร์ตการ์ดครัวเรือนยากจน เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือ และพิจารณาปรับปรุงระเบียบเพื่อมอบหมายอำนาจให้นายอำเภอสามารถใช้เครื่องมือทุกหน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

- 6.4 ให้กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วิจัยสาเหตุของการพิการและปัญหาสุขภาพต่าง ๆ เพราะเป็นปัญหาที่ทำให้ศักยภาพของไทยลดลง และคิดค้นเครื่องมือดี ๆ ที่สามารถทำให้คนพิการช่วยตัวเองให้มากที่สุด รวมทั้งปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่เกิดจากความพิการ เช่น กรณีหญิงพิการทางสมองซึ่งถูกข่มขืน รวมทั้งให้กระทรวงสาธารณสุขดูแลเรื่องจิตแพทย์และอนามัยในโรงเรียนและชุมชน เช่น สุขาในโรงเรียนและสุขาในชุมชน โดยเป็นการควบคุมคุณภาพ
- 6.5 ให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมอาชีพ การเติมปัญญาให้กับคนจน ให้มีการจ่ายเบี้ยเลี้ยงเพื่อชดเชยรายได้ในการหาเลี้ยงครอบครัวระหว่างรับการอบรม รวมทั้งขอให้หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ได้รวบรวมองค์ความรู้และการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ทำเป็น CD แจกนายอำเภอในวันที่มาอบรมและเผยแพร่ไปสู่ประชาชน
- 6.6 ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมมือกันให้คำแนะนำและ ส่งเสริมว่า พื้นที่ไหนควรจะทำอะไร รวมทั้งเรื่องการแปรรูปสินค้าเกษตร โดยมองภาพรวมทั้งชุมชน
- 6.7 มอบกระทรวงการคลังพิจารณาแนวทางการลดหย่อนภาษีเงินได้แก่ผู้ที่บริจาคเงินเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนแก่อำเภอต่าง ๆ

13. เรื่อง ขอบประมาณเพื่อการจัดสร้างห้องเรียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ห้องเรียนปัตตานี

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 5 (ฝ่ายการต่างประเทศ การศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรม) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) เป็นประธาน ที่อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 12 ล้านบาท เพื่อจัดสร้างห้องเรียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ห้องเรียนปัตตานี ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ โดยให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนำเสนอ คณะกรรมการนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ พิจารณาเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณต่อไป

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของคณะสงฆ์ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณร และมีสถานที่ฝึกอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนและพุทธศาสนิกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งต่อมาคณะสงฆ์ นักวิชาการ ข้าราชการ พ่อค้า องค์กรเอกชน นักธุรกิจ พุทธสมาคม และประชาชนทั่วไป ได้ร่วมจัดทำโครงการขอขยายห้องเรียนต่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากวิทยาเขตนครศรีธรรมราชมาที่จังหวัดปัตตานี โดยมีผู้บริจาคที่ดิน จำนวน 26 ไร่เศษ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เพื่อสร้างมหาวิทยาลัยฯ และได้ก่อสร้างเสร็จแล้ว

โดยมีอาคารที่ใช้ดำเนินการเรียนการสอน จำนวน 1 หลัง เป็นอาคาร 2 ชั้น ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อความต้องการโดยยังไม่มีห้องปฏิบัติการทางวิชาการ ห้องประชุม ห้องสมุด และห้องพักอาจารย์

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ห้องเรียนปัตตานี ได้เปิดทำการเรียนการสอนเพียง 1 คณะ คือ คณะพุทธศาสตร์ ในสาขาวิชาศาสนา ประกอบกับตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ห้องเรียนปัตตานีไม่เคยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางหรือจากภาครัฐ จนกระทั่งในปีงบประมาณ 2548 ได้รับการอุดหนุนงบประมาณจากวิทยาเขตนครศรีธรรมราช แต่ก็ไม่เพียงพอสำหรับการขยายและพัฒนาห้องเรียน

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2548 ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำรายละเอียด โครงการจัดสร้างห้องเรียนดังกล่าวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำโครงการจัดสร้างห้องเรียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ห้องเรียนปัตตานี รายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินการ

- 1) ก่อสร้างอาคารเรียนรวม ลักษณะเป็นอาคารทรงไทย 3 ชั้น พื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 3,657 ตารางเมตร
- 2) ก่อสร้างอาคารธรรมบริการมหาจุฬาฯ ปัตตานี ลักษณะเป็นอาคารทรงไทยประยุกต์ ขนาดพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 672 ตารางเมตร
- 3) ก่อสร้างกำแพงและป้อมรอบพื้นที่
- 4) สร้างถนนและลานจอดรถ
- 5) ถมดินปรับพื้นที่

2. วัตถุประสงค์

- 1) ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
- 2) ดำเนินการจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่ออบรมด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่พระภิกษุ สามเณร นักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมทั้งพุทธศาสนิกชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และจังหวัดใกล้เคียงให้มีความรู้ ความเข้าใจ เข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาและสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมทั้งเผยแผ่แก่ผู้สนใจทั่วไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2548 - 30 กันยายน 2549

14. เรื่อง มหาดไทยกับการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขจัดความยากจน

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงมหาดไทย รายงานสรุปการจัดการประชุมตามโครงการ "มหาดไทยกับการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขจัดความยากจน" เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2549 ณ โรงแรมรามาร์คเด้นส์ กรุงเทพฯ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต พัฒนาการจังหวัด นายอำเภอ และส่วนราชการ / หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย รวม 1,243 คน โดยในการประชุมดังกล่าว ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยได้มอบนโยบายและแนวทางการดำเนินงานรวมทั้งรับฟังข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุม สรุปได้ ดังนี้

1. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

- 1.1 เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางเป็นขั้นเป็นตอน โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์
- 1.2 รัฐบาล ได้มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแบบคู่ขนาน (Dual Track) ทั้งระบบเศรษฐกิจโดยรวมเพื่อการแข่งขัน และระบบเศรษฐกิจในประเทศ โดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน
- 1.3 จากการที่ นายกรัฐมนตรี ได้ลงพื้นที่ที่อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อรับทราบปัญหาโดยตรงในพื้นที่ และสานิตการแก้ไขปัญหาของประชาชนในแต่ละประเด็นปัญหา กระทรวงมหาดไทยจึงได้นำแนวทาง ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในระดับพื้นที่ ให้เกิดความสอดคล้องสนับสนุนและผสมผสานกันได้อย่างสมดุล เพื่อความอยู่ดี มีสุขของประชาชนอย่างยั่งยืน
- 1.4 การดำเนินวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ต้องเริ่มต้นจากทำให้ตนเองมีความพอเพียง พอประมาณ ความมีเหตุผล อันนำไปสู่ครัวเรือนพอเพียง แล้วไปสู่ชุมชนพอเพียงเลี้ยงตำบล ตำบลเพียงพอเลี้ยงอำเภอ อำเภอพอเพียงเลี้ยงจังหวัด จังหวัดพอเพียงเลี้ยงประเทศ หลังจากนั้นก็พัฒนาไปสู่ครัวของโลก ซึ่งจะเป็นการยกระดับเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีรายได้ใกล้เคียงกับเศรษฐกิจระดับโลก จึงต้องสร้างความเข้มแข็งในระดับต่าง ๆ รองรับเพื่อให้สามารถแข่งขันกับคนอื่นได้ มีความกล้าแกร่งเพื่อสามารถทำกำไรให้กับชุมชนได้ ระบบเศรษฐกิจพอเพียง อาจจะสู่ระบบเทคโนโลยีอุตสาหกรรมไม่ได้ แต่ระบบอุตสาหกรรมก็มีผลกระทบหลายอย่างทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และทำให้เกิดผลเสียแก่สังคมตามมา ดังนั้น การดำเนินการในรูปของโครงการ SML เข้ามาช่วยให้เศรษฐกิจพอเพียงมีรายได้ เพื่อลดช่องว่างระหว่าง 2 ระบบเศรษฐกิจให้ใกล้เคียงกัน รวมทั้งโครงการ อื่น ๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน OTOP และกลุ่มออมทรัพย์ของชุมชนก็จะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ชุมชนมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

2. หลักการทำงานมหาดไทยกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขจัดความยากจน ได้แก่

เศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชุมชน ชุมชนพอเพียงเลี้ยงตำบล ตำบลพอเพียงเลี้ยงอำเภอ อำเภอพอเพียงเลี้ยงจังหวัด จังหวัดพอเพียงเลี้ยงประเทศ

3. เป้าหมายการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ปี 2549 อำเภอละ 1 ตำบล รวม 876 ตำบล รวม 5,000 หมู่บ้าน ปี 2550 เพิ่มความเข้มแข็งของชุมชนเป็นร้อยละ 50 ของหมู่บ้านทั้งหมด ปี 2551 เพิ่มความเข้มแข็งเป็นร้อยละ 100 ของหมู่บ้านทั้งหมด

4. แนวทางดำเนินการ

• 4.1 ชั้นเตรียมการ

ในชั้นนี้ กระทรวงมหาดไทย ใต้ให้ทุกจังหวัดนำแนวทางที่ได้รับจากการประชุมไปประยุกต์ให้บังเกิดผล โดยในเบื้องต้น ให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

- 1) ให้สำรวจหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง เพื่อจะนำมาพิจารณาใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อขจัดความยากจนในภาพรวมทั่วประเทศ
- 2) จัดทำสรุปข้อมูลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่างดังกล่าวตามข้อ 1) ตามแนวทางและ ขั้นตอนการค้นหาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่างที่กำหนดใน 6 กิจกรรม ได้แก่ การลดรายจ่าย การเพิ่มรายได้การออม การดำรงชีวิต การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเอื้ออาทร โดยขอให้สามารถเป็นต้นแบบและเป็นศูนย์การเรียนรู้ได้
- 3) จัดส่งข้อมูลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง ให้กระทรวงมหาดไทย ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549 เพื่อให้กรมการพัฒนาชุมชน แยกประเภทและจัดลำดับความเข้มแข็งในแต่ละเรื่องแล้วส่งกลับไปจังหวัดต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบในการขยายผลต่อไป

• 4.2 ชั้นปฏิบัติการ

- 1) ส่วนกลาง กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทาง/ประชาสัมพันธ์ สร้างกระแส/สนับสนุนเอกสารสิ่งพิมพ์ สื่อ และข้อมูลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงตัวอย่าง
- 2) จังหวัด กำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมาย ทรณรงค์สร้างกระแสปลุกเร้า/สนับสนุนการขับเคลื่อนระดับอำเภอถึงหมู่บ้าน/ติดตามและรายงานผล

15. เรื่อง รายงานผลการสำรวจนำร่อง เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิรูปการศึกษา

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงศึกษาธิการ รายงานผลการสำรวจนาร่อง เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิรูปการศึกษา สรุปสาระสำคัญดังนี้

การสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผู้มาในงานวันเด็ก เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2549 ได้รับแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 4,229 คน และนำมาศึกษาเพื่อสรุปประเด็นความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชน ในข้อ/หัวข้อเรื่องต่าง ๆ มีดังนี้

- ในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2542-2548) การศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นหรือไม่ ถ้าดีขึ้นดีในด้านใดบ้าง เกี่ยวกับครู นักเรียน สถานศึกษา สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า จากจำนวนผู้ตอบ 4,229 คน เห็นว่าการศึกษามีการเปลี่ยนแปลง มีจำนวน 3,181 คนหรือร้อยละ 75.2 โดยมีความเห็นว่ามี การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นร้อยละ 55.6 และเปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่ดีขึ้น ร้อยละ 19.6 และที่เห็นว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง มีจำนวน 1,048 คนหรือร้อยละ 24.8 มีรายละเอียดดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

ผลของการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่เห็นว่าการพัฒนาการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดีขึ้น มีถึง ร้อยละ 55.6 โดยจำแนกเป็นด้านต่าง ๆ คือ

- **ด้านครูอาจารย์** ผลจากการสำรวจ พบว่า ผู้ตอบเห็นว่าการพัฒนา การศึกษาได้ส่งผลในเรื่อง เกี่ยวกับครูอาจารย์ โดยสรุปและจัดอันดับ ตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** ครูมีการพัฒนา ตนเอง ให้มีความรู้ที่หลากหลายและที่ทันสมัยเพื่อนำมาใช้ในการสอน มากขึ้น มีร้อยละ 30.5 **อันดับที่สอง** ครูให้ความสนใจ ในการดูแลเอา ใจใส่และให้คำปรึกษากับนักเรียนมากขึ้น มีร้อยละ 14.9 **อันดับที่ สาม** ครูมีความรู้และมีวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้น มีร้อยละ 9.3 **อันดับที่สี่** ครู มีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะให้ความรู้แก่นักเรียนเพิ่มขึ้น มีร้อยละ 7.0 และ**อันดับที่ห้า** ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอนและนำสื่อ ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ประกอบในการเรียนการสอน มีร้อยละ 5.3
- **ด้านนักเรียน** ผลจากการสำรวจ สรุปได้ว่า การพัฒนาการศึกษาได้ ส่งผลในเรื่องเกี่ยวกับผู้เรียน โดยสรุปและจัดอันดับความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** นักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจ เรียนเพิ่มมากขึ้น มีร้อยละ 20.1 **อันดับที่สอง** นักเรียนมีศักยภาพในการ เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีร้อยละ 16.7**อันดับที่สาม** นักเรียนมีการใฝ่หา ความรู้และค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น มีร้อยละ 13.3 **อันดับที่สี่** นักเรียน กล้าแสดงออก กล้าตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น มีร้อยละ 11.3 และ**อันดับที่ห้า** นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ร้อยละ 7.5
- **ด้านสถานศึกษา** ผลจากการสำรวจ สรุปได้ว่า การพัฒนาการศึกษาได้ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเกี่ยวกับสถานศึกษา โดยสรุปและจัด

อันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นในเรื่องของสถานที่ที่มีความสะอาด และมีบรรยากาศที่ดี มีร้อยละ 30.7 **อันดับที่สอง** มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนมากขึ้น มีร้อยละ 16.4 **อันดับที่สาม** มีการพัฒนามาตรฐานทางวิชาการ หลักสูตร และสื่อการสอนมากขึ้น มีร้อยละ 13.6 **อันดับที่สี่** สถานศึกษาขยายโอกาสให้เข้าเรียนได้มากขึ้น มีร้อยละ 6.7 และ**อันดับที่ห้า** ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียน โดยการส่งผลงานทางวิชาการของนักเรียนเข้าแข่งขัน มีร้อยละ 5.0

- **ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน** ผลจากการสำรวจ สรุปได้ว่าการพัฒนาการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับด้านหนังสือเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอน โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** มีการนำอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีร้อยละ 76.4 **อันดับที่สอง** มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น หนังสือ คอมพิวเตอร์ ได้อย่างเพียงพอมากขึ้น มีร้อยละ 13.2 **อันดับที่สาม** มีการพัฒนาเนื้อหาบทเรียนดีขึ้น มีร้อยละ 4.0 **อันดับที่สี่** มีการพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีร้อยละ 2.2 และ**อันดับที่ห้า** มีการกระจายหนังสือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยไปยังสถานศึกษาในชนบท มีร้อยละ 1.9

2) การเปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่ดีขึ้น

การแสดงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาทางการศึกษา ในช่วง 7 ปีที่ผ่านมาหลังจากที่มีการปฏิรูปการศึกษา ผลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีความเห็นว่าการพัฒนาการศึกษาไม่ดีขึ้น มีร้อยละ 19.6 โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่เห็นว่าไม่ดีขึ้นใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** ขาดความชัดเจนในการบริหารระดับกระทรวงและหน่วยงานระดับภูมิภาค ในด้านการวางแผนพัฒนาการศึกษา เช่น

การถ่ายโอนสถานศึกษาไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีร้อยละ 20.3 **อันดับที่สอง** ผู้เรียนไม่มีการพัฒนาตนเองในการเรียนที่ดีขึ้น มีร้อยละ 9.9 **อันดับที่สาม** มีนักเรียนสนใจการเรียนน้อยลง เพราะมีสิ่งยั่วยุทางสังคมมากขึ้น มีร้อยละ 7.4 **อันดับที่สี่** ระบบการเรียนการสอนที่เน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ พบว่า เด็กยังไม่สามารถศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะขาดความรู้ความเข้าใจ มีร้อยละ 6.6 **อันดับที่ห้า** หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนยังไม่ดีขึ้น มีร้อยละ 5.5

- ความคาดหวังอยากให้กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาให้เกิดผลอย่างไร (ทั้งด้านครู นักเรียน สถานศึกษา สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน) การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่ต้องการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินงานในการบริหารจัดการและการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ คือ ด้านที่เกี่ยวกับครู นักเรียน สถานศึกษา

สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนถึงความคาดหวัง ทั้งหมด 4,229 คน ได้ผลดังนี้

- **ด้านครูอาจารย์** ผลจากการสำรวจ โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** อยากให้ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึง ทั้งเด็กที่เรียนเก่งและไม่เก่ง มีร้อยละ 17.1 **อันดับที่สอง** ควรมีการพัฒนาครูให้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีร้อยละ 16.7 **อันดับที่สาม** ครูควรฝึกฝนนักเรียนให้กล้าคิด กล้าตอบคำถาม กล้าแสดงออก และครูควรรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มีร้อยละ 11.3 **อันดับที่สี่** การสอนของครูให้สอดแทรกความรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาที่สอน มีร้อยละ 9.9 และ**อันดับที่ห้า** ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ตรงกับวิชาที่สอน มีร้อยละ 7.2
- **ด้านนักเรียน** ผลจากการสำรวจ โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** ปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม มีร้อยละ 23.5 **อันดับที่สอง** ให้นักเรียนได้เรียนรู้ ค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้/ประสบการณ์จริงนอกห้องเรียน มีร้อยละ 15.4 **อันดับที่สาม** หลักสูตรมีเนื้อหาสาระที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ มีร้อยละ 8.1**อันดับที่สี่** ส่งเสริมและสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยเฉพาะการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น มีร้อยละ 7.7 และ**อันดับที่ห้า** สอนให้นักเรียนได้ทดลองปฏิบัติและให้รู้จักคิดวิเคราะห์ มีร้อยละ 7.2
- **ด้านสถานศึกษา** ผลจากการสำรวจ โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ เกี่ยวกับโรงเรียน/สถานศึกษา คือ **อันดับแรก** ให้โรงเรียนมีมาตรฐานการเรียนการสอนที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน มีร้อยละ 31.0**อันดับที่สอง** ให้สถานศึกษามีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น ทั้งในเรื่องของความสะอาด มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีความปลอดภัย และมีบรรยากาศน่าเรียน มีร้อยละ 19.2 **อันดับที่สาม** ให้มีคอมพิวเตอร์มากขึ้นโดยเฉพาะโรงเรียนขาดแคลนและโรงเรียนที่อยู่ในชนบทห่างไกล มีร้อยละ 7.9 **อันดับที่สี่** ให้มีระเบียบควบคุมความประพฤติและการลงโทษครูและนักเรียนให้เข้มงวดมากกว่านี้ มีร้อยละ 6.1 และ**อันดับที่ห้า** จัดให้มีเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชน มีร้อยละ 3.9
- **ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน** ผลจากการสำรวจ สรุปได้ว่าความคาดหวังที่ประชาชนอยากเห็นการพัฒนาการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และจัดอันดับตามความคิดเห็น ส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** จัดให้มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ มีร้อยละ 36.4 **อันดับที่สอง** จัดให้มีหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย เนื้อหาดี น่าสนใจ มีร้อยละ 35.8 **อันดับที่สาม** จัดสื่อการเรียนการสอนให้โรงเรียนที่ขาดแคลน มีร้อยละ 9.8 **อันดับที่สี่** เพิ่มการจัดทำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาให้

มากขึ้น มีร้อยละ 7.0 และอันดับที่ห้า จัดให้มีหนังสือและสื่ออุปกรณ์ในห้องสมุดให้เพียงพอ มีร้อยละ 4.0

- **ด้านอื่น ๆ** ผลจากการสำรวจความคาดหวังที่ประชาชนอยากเห็นการพัฒนาการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ในภาพรวม โดยสรุปและจัดอันดับตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ใน 5 อันดับ คือ **อันดับแรก** ให้รัฐกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง มีร้อยละ 35.1 **อันดับที่สอง** จัดสรรให้ทุนการศึกษาอย่างยุติธรรม มีร้อยละ 13.08 **อันดับที่สาม** รัฐจัดเงินทุนเพื่อการกวดขันการศึกษาให้มากขึ้น มีร้อยละ 9.7 **อันดับที่สี่** ส่งเสริมให้โอกาสนักเรียนในต่างจังหวัดได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น มีร้อยละ 9.2 และ **อันดับที่ห้า** จัดทุนการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสและเด็กยากจนเพิ่มขึ้น มีร้อยละ 7.6

สรุปโดยรวมของการดำเนินงานโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาการศึกษา ในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2542-2548) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนกับการดำเนินการพัฒนาการศึกษา โดยได้นำมาทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบและนำเสนอความคิดเห็นที่สะท้อนให้เห็นสถานะ การปฏิรูปการศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษาที่เป็นจริง กับแนวคิดของประชาชนที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาการศึกษาของประเทศภายใต้การปฏิรูปการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้จากการสำรวจครั้งนี้ จะเห็นว่าประชาชนที่ตอบแบบสำรวจเรื่องดังกล่าว เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพราะเป็นการสำรวจที่ได้กลุ่มประชากรที่มาในงานวันเด็กที่ผ่านมา เมื่อวันที่เสาร์ที่ 14 มกราคม 2549 เท่านั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาการศึกษาในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2542-2548) ภายหลังจากที่มีการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ มีข้อมูลที่ครอบคลุมความคิดเห็นของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ดี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดที่จะทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียนจากโรงเรียน/สถานที่ และชุมชนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในทุกภาคของประเทศต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาการศึกษาที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ เพื่อการนำผลไปใช้สนับสนุนการกำหนดทิศทางของนโยบายทางการศึกษา การวางแผนการศึกษา และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานในด้าน การพัฒนาการศึกษา และการปฏิรูปการศึกษาของประเทศให้มีประสิทธิภาพต่อไป

16. เรื่อง รายงานผลการสำรวจประเมินการปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 4 (1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2548)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงยุติธรรมรายงานผลการสำรวจประเมินการปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 4 (1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2548) ในภาพรวม โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ได้ดำเนิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 1-15 มกราคม 2549 จากตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 18-60 ปี จำนวน 7,699 ตัวอย่างจาก 27 จังหวัดทั่วประเทศ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.1 มีความเห็นว่าในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองในปัจจุบันมีปัญหาเสพติดน้อยถึงไม่มีปัญหาเลย
2. ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.7 มีความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาลในระดับปานกลางถึงมากที่สุด และร้อยละ 72.0 มีความเชื่อมั่นต่อความเอาจริงเอาจังในการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล

ทั้งนี้ ผลการสำรวจประเมินการปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ 4 (1 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2548) ในภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์ปัญหาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชน

- สถานการณ์ปัญหาด้านชนิดของยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า สถานการณ์ปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ในระดับรุนแรงถึงปานกลางได้ ลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจฯ ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 กล่าวคือ ในการสำรวจฯ ครั้งที่ 4 ประชาชนส่วนใหญ่ระบุ สถานการณ์ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนอยู่ในระดับรุนแรงถึงปานกลาง ร้อยละ 14.9 ซึ่งลดลงจากการสำรวจครั้งที่ 3 และครั้งที่ 2 (ร้อยละ 19.5 และ ร้อยละ 21.6 ตามลำดับ)
- ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในพื้นที่ ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ยาเสพติดที่ยังพบเห็นในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ อันดับ 1 ยาบ้า อันดับ 2 กัญชา และอันดับ 3 สารระเหย
- เมื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติการใน "สภาวะการปกติ" กับ "ปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด" ของรัฐบาล ตามความคิดเห็นของประชาชนพบว่า ร้อยละ 78.1 มีผลทำให้การแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ได้ผลเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม
- ความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ร้อยละ 89.7 มีความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาลในระดับมากที่สุด - ปานกลาง
- ความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ร้อยละ 72.0 มีความเชื่อมั่นต่อความเอาจริงเอาจังในการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาล มากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 64.9 การปราบปรามยาเสพติด และร้อยละ 63.9 การให้ความสำคัญกับปัญหาอย่างต่อเนื่องในระยะยาว ตามลำดับ
- ความจริงจังในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติดตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า ร้อยละ 85.9 มีความ

เชื่อมั่นต่อความเอาใจจริงเอาใจ้งในการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลในระดับมากที่สุดถึงปานกลาง

2. แนวทางที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด

- สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืนในหมู่บ้าน/ชุมชน ตามความคิดเห็นของประชาชน พบว่า สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืนในหมู่บ้าน /ชุมชน 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ปราบปรามจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิต (ร้อยละ 68.8) อันดับที่ 2 ยึดทรัพย์ผู้ค้า/ผู้ผลิต (ร้อยละ 61.1) และอันดับที่ 3 ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ร้อยละ 55.8)

17. เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการเผยแพร่ภาพและเสียงทางโทรทัศน์

คณะรัฐมนตรีรับทราบมาตรการเกี่ยวกับการเผยแพร่ภาพและเสียงทางโทรทัศน์ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ดังนี้

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดประชุมเพื่อหารือการกำหนดมาตรการเพื่อออกระเบียบปฏิบัติในการเผยแพร่ทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นข้อห้ามในการเผยแพร่ภาพและเสียง โดยมีตัวแทนนักวิชาการจากสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรภาคเอกชน ตัวแทนสมาคมผู้ปกครองนักเรียน ตัวแทนสื่อมวลชนและ

ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และกรมประชาสัมพันธ์ โดยผลการประชุมหารือ ที่ประชุมมีมติเห็นพ้องกันให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำเสนอประเด็นที่เป็นข้อห่วงใยและมาตรการที่ควรดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีได้รับทราบ ในฐานะเป็นกระทรวงทางด้านสังคม ดังนี้

1. ระยะเวลาที่เหมาะสม

- 1) ระยะเวลาในการเผยแพร่สื่อที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ให้ใช้ช่วงเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2546 คือ 16.00 - 22.00 น. เป็นมาตรฐานกลางก่อน จนกว่าการศึกษา Rating สื่อโทรทัศน์ของนักวิชาการและกระทรวงวัฒนธรรมแล้วเสร็จและได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
- 2) ให้ช่วงเวลา 16.00 - 22.00 น. เป็นช่วงเข้มข้นของการเผยแพร่สื่อเป็นรายการสร้างสรรค์และปราศจากความรุนแรงทั้งปวง

2. รายการที่เหมาะสม

- 1) การผลิตรายการสื่อช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ให้คำนึงถึงมิติต่าง ๆ อาทิ ด้านครอบครัว / อาหารสมอง / ภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม / การละเมิดหรือการแบ่งแยกกลุ่มชาติพันธุ์ ภาวะทางเพศ / บริโณคณียม
 ทั้งนี้ให้รวมถึงโฆษณาที่สร้างสรรค์ ให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงไม่ใช่เชิงจินตนาการ และต้องระงับสื่อที่ทำให้เกิดโทษ/ไม่เป็นประโยชน์แก่เด็กและเยาวชน เช่น ขนมหขบเคี้ยวที่ไม่มีคุณค่าสารอาหารที่เพียงพอ
- 2) ไม่ควรเผยแพร่ภาพการตีมสุรา และสูบบุหรี่ในสื่อโทรทัศน์ตลอด 24 ชั่วโมง
- 3) ควรมีรายการปิดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็ก เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้ผู้ปกครองและเด็กได้ทราบว่า ถึงเวลาที่เด็กควรได้พักผ่อน
- 4) รายการสนทนาข่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์ หรือการเชิญผู้เกี่ยวข้องกับข่าวเหตุการณ์มาร่วมสนทนาผู้จัดทำรายการต้องคำนึงถึงการเลือกปฏิบัติ อาทิ การเผยแพร่ภาพหรือข้อมูลที่บ่งชี้ให้ทราบถึงภูมิหลังของผู้เสียหาย การนำเสนอความคิดเห็นของตนที่เป็นลักษณะของการชี้นำหรือตัดสินบุคคลในข่าวว่าถูกหรือผิด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
- 5) สารของรายการที่จะออกอากาศซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 14 ข้อ 16 ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ก่อนข่างจะครอบคลุมการเผยแพร่ภาพและเสียงที่เหมาะสมแล้ว ควรผลักดันให้มีการนำมาใช้เป็นมาตรการที่เห็นผลทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ทั้งนี้ในส่วนของเรื่องเพศ ชาติพันธุ์ และบริโณคณียม ซึ่งกฎกระทรวงไม่ครอบคลุมถึงนั้น ให้มีมาตรการเฝ้าระวังเข้าแทรกแซง

3. มาตรการในการควบคุมสื่อที่ไม่เหมาะสมและส่งเสริมสื่อที่เหมาะสม

- 1) มาตรการควบคุม
 - (1) การให้มีกลไกควบคุมสื่อในลักษณะของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เครือข่ายการเฝ้าระวัง อาทิ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทีมสหวิชาชีพ เช่น แพทย์ ครูอาจารย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักพัฒนา การเด็ก นักวิชาการด้านเด็กและสื่อมวลชน ผู้แทนสื่อมวลชน ร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์และสถานีโทรทัศน์ในการตรวจสอบและควบคุมสื่อ
 - (2) สร้างช่องทางในการแจ้งการเผยแพร่สื่อที่ไม่เหมาะสม อาทิ ใช้โทรศัพท์หมายเลข 1111 ร่วมกับการแจ้งเรื่องสื่อลามก ให้สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง โดยเฉพาะ Free TV มีรายการที่ให้ผู้ชมรายการเขียนจดหมายหรือโทรศัพท์แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดรายการต่าง ๆ
 - (3) ควรมีคณะกรรมการตรวจสอบสื่อโฆษณา ประกอบด้วยภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน
- 2) มาตรการส่งเสริม
 - (1) สร้างกลไกในการผลิตสื่อที่เหมาะสม โดย

- กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงวัฒนธรรมเป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดทำสื่อที่เหมาะสม
 - เปิดพื้นที่สร้างสรรค์ให้แก่สื่อที่สร้างสรรค์ อาทิ เปิดพื้นที่ในมิติเวลา งบประมาณ เพื่อเป็นกลไกกำหนดสื่อที่สร้างสรรค์ อาทิ การลดหย่อนภาษี การสนับสนุนและจัดหาสปอนเซอร์ / ค่าใช้จ่าย โดยความร่วมมือของภาคประชาชน การจัดหาช่วงเวลาเผยแพร่รายการ เป็นต้น
 - การให้รางวัลในเชิงมิติวิชาการ และมิติทางสังคม อาทิ รางวัลสื่อสร้างสรรค์ โดยมีคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ คัดเลือก และรางวัล Popular vote
- (2) การสร้างกลไกความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพของผู้รับสื่อ โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการจัดทำหลักสูตรให้มีการสอดแทรกความรู้ และพัฒนาศักยภาพในการเลือกรับสื่อเข้าไปในทุกหลักสูตรวิชาของสถาบันการศึกษาและเสริมสร้างศักยภาพในการเลือกรับสื่อของภาคประชาชน สังคม ให้มีความรู้เท่าทันสื่อ และกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และมีพลังทางสังคมในการร่วมกันขจัดสื่อที่ไม่เหมาะสม หรือชี้้นำประเด็นลักษณะการเผยแพร่รายการที่เหมาะสม

18. เรื่อง ข้อเสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีรายงานข้อเสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้

ข้อเสนอของสภาที่ปรึกษา	ข้อพิจารณาของรัฐบาล
1. ขอความร่วมมือจากรัฐบาลให้มีการจัดกิจกรรมและเผยแพร่ผลงานสำคัญทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 11 ได้ตามสมควร	ควรให้การสนับสนุนได้ โดยอาจใช้ช่องทางอื่นได้ด้วยตามความจำเป็น ผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสรนันทน์ เวชชาชีวะ)
2. ขอให้เชิญผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมงานที่เป็นพระราชพิธีและรัฐพิธีด้วยตามความเหมาะสม	ควรดำเนินการได้ เช่น งานสโมสรสันนิบาต งานสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ โดยอาจระบุจำนวนหรือโควตาตามความเหมาะสมแต่ละคราว ส่วนงานพระราชพิธี จะประสานงานกับสำนักพระราชวังให้ ผู้รับผิดชอบ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
3. เมื่อสภาที่ปรึกษาฯ มีข้อเสนอแนะอย่างไรให้รัฐบาลหรือส่วนราชการรับไปพิจารณาควรให้ผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ ติดตามความก้าวหน้าได้โดยตรง	ควรดำเนินการได้ ในทางปฏิบัติก็สามารถทำได้อยู่แล้ว แต่ควรแจ้งเวียนขอความร่วมมือจากส่วนราชการซ้ำอีก ผู้รับผิดชอบ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและทุกกระทรวง
4. ขอให้คณะรัฐมนตรีส่งเรื่องที่เป็นนโยบายให้สภาที่	คณะรัฐมนตรีเคยมีมติแล้วเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน

<p>ปรึกษาฯ พิจารณาเสนอแนะมากขึ้น</p>	<p>2548 ให้ทุกกระทรวงคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ ตามมาตรา 17 ด้วย ในกรณีมีปัญหาสำคัญ กระทรวงจึงอาจขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่งเรื่องไปยังสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อขอความเห็นแบบ outside in ให้มากขึ้น</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ทุกกระทรวง</p>
<p>5. สภาที่ปรึกษาฯขอประสานโดยตรงกับหน่วยงานของรัฐบาล</p>	<p>ควรดำเนินการได้ เพราะบทบาทของสภาที่ปรึกษาฯ เป็นเรื่องการศึกษาและให้ความเห็นชอบไม่ใช่การสอบสวน จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วน แต่การประสานโดยตรงควรทำกับระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติของส่วนราชการ ไม่ใช่กับระดับนโยบายเว้นแต่เป็นเรื่องสำคัญที่ทำในนามของสภาที่ปรึกษาฯจึงให้ประสานในระดับนโยบาย</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ทุกกระทรวง</p>
<p>6. ขอให้รัฐบาลพิจารณาเสนอชื่อผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ เป็นกรรมการวิสามัญร่วมพิจารณาร่างกฎหมายที่สภาที่ปรึกษาฯ มีส่วนเสนอบ้าง</p>	<p>ควรดำเนินการได้ แม้แต่ร่างกฎหมายอื่นที่สภาที่ปรึกษาฯ ไม่ได้มีส่วนเสนอ ก็อาจพิจารณาแต่งตั้งจากสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯที่มีความรู้ โดยจะประสานกับทางสภาที่ปรึกษาฯ ต่อไป ในขณะที่ตามระเบียบว่าด้วยโครงการ Mega Project ก็ให้มีผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯร่วมเป็นกรรมการระดับนโยบายด้วยแล้ว</p> <p>ผู้รับผิดชอบ ทุกกระทรวง และ ปสส.</p>
<p>7. ขอให้มีการประชุมหารือระหว่างนายกรัฐมนตรีกับสภาที่ปรึกษาฯ อย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>ควรดำเนินการได้ นายกรัฐมนตรีได้เสนอแล้ว ว่ารอบหกเดือนแรกให้สภาที่ปรึกษาฯ เป็นเจ้าภาพ รอบหกเดือนต่อไปให้คณะรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพ หัวข้อการหารือควรครอบคลุมทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี</p>
<p>8 ขอให้รัฐบาลจัดงบประมาณเพิ่มเติมให้สภาที่ปรึกษาฯตามความจำเป็น</p>	<p>ควรดำเนินการได้ นายกรัฐมนตรีได้แจ้งแล้วว่าสภาที่ปรึกษาฯควรมีการลงศึกษาในพื้นที่จริงให้มากขึ้น อันจะทำให้ได้ข้อมูลชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการเสนอความเห็นไปยังรัฐบาล จึงอาจต้องใช้งบประมาณบ้าง</p> <p>ผู้รับผิดชอบ สำนักงบประมาณ</p>

ทั้งนี้ ถือเป็น การเริ่มต้นที่ดี การทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ในฐานะผู้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จะบังเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา 89

19. เรื่อง ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงมหาดไทยรายงานผลความคืบหน้า การรายงาน ความพร้อมของ หมู่บ้าน/ชุมชน ในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาศักยภาพของ หมู่บ้าน/ชุมชน (SML) นับตั้งแต่นายกรัฐมนตรีได้ทำพิธีเปิดการขยายผลโครงการ พัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2548 จนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549 ซึ่งเป็นการดำเนินการต่อเนื่อง เข้าสู่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ดังนี้

1. หมู่บ้าน/ชุมชน ทั่วประเทศได้รายงานผลการประชุมประชาคมของ หมู่บ้าน/ชุมชน และได้ให้นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง อำเภอ/นายกเทศมนตรี ลงนามรับรองผลการประชุมประชาคมตาม หลักเกณฑ์ความพร้อมที่กำหนด ส่งผ่านจังหวัดมายังกรมการปกครอง แล้ว จำนวน 76,820 หมู่บ้าน/ชุมชน จากจำนวนทั้งสิ้น 77,467 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 99.16
2. สำนักงานพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ได้โอนเงิน งบประมาณประจำปี 2548 ให้หมู่บ้าน/ชุมชนแล้ว จำนวน 9,000 ล้านบาท และได้โอนเงินงบประมาณประจำปี 2549 ให้หมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน 7,958.50 ล้านบาท รวมเป็นเงินงบประมาณที่โอนให้แก่ หมู่บ้าน/ชุมชนแล้ว จำนวน 16,958.50 ล้านบาท
3. กระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานข้อมูลผลการดำเนินโครงการพัฒนา ศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2549 จาก 75 จังหวัด ดังนี้
 - 3.1 เงินงบประมาณที่หมู่บ้าน/ชุมชน ได้รับโอนแล้วมีการ เบิกจ่ายจากธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร จำนวน 87,95.74 ล้านบาท รวม 75,856 โครงการ
 - 3.2 เงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายได้นำไปใช้ในการดำเนิน โครงการด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานมากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 32,953 โครงการ และโครงการด้านการเกษตรน้อยที่สุด จำนวน 5,897 โครงการ
 - 3.3 โครงการที่มีการเบิกจ่ายงบประมาณได้ดำเนินการตรงตาม ที่ขออนุมัติโครงการ โดยไม่มีการขอเปลี่ยนแปลง จำนวน 73,286 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 96.61
 - 3.4 โครงการที่มีการเบิกจ่ายสามารถรองรับการแก้ไขปัญหา ความยากจนโดยตรง จำนวน 35,347 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 46.60 และโครงการที่ดำเนินการส่วนใหญ่มีความก้าวหน้าในการ ดำเนินโครงการในระดับร้อยละ 100
 - 3.5 ประชาชนที่อาศัยอยู่จริงในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีการเบิกจ่าย งบประมาณแล้ว ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการคิด เป็นร้อยละ 83.59 โดยได้รับผลประโยชน์ในด้าน การได้รับการ บริการขั้นพื้นฐานที่ดีขึ้นมากที่สุด และระดับความพึงพอใจของ ประชาชนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนา ศักยภาพของ หมู่บ้าน/ชุมชน (SML) อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

20. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้งและการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่ 5)

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยสำนักเลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สรุปสถานการณ์ภัยแล้งและการให้ความช่วยเหลือที่ได้ดำเนินการแล้ว (จนถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2549) ดังนี้

1. สภาพภูมิอากาศและสภาพฝนในรอบสัปดาห์ที่ผ่านมา (ระหว่างวันที่ 26 ม.ค.-9 ก.พ. 2549)

ในห้วงสัปดาห์ที่ผ่านบริเวณความกดอากาศสูงกำลังปานกลางปกคลุมประเทศไทยตอนบนตลอดสัปดาห์ โดยมีกำลังอ่อนลงในระยะครึ่งหลังของสัปดาห์ ประกอบกับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้ตลอดสัปดาห์ ลักษณะดังกล่าวทำให้บริเวณประเทศไทยมีอากาศเย็นเกือบทั่วไปกับอากาศหนาวโดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้มีฝนในระยะครึ่งแรกของสัปดาห์ ส่วนมากทางฝั่งตะวันออกของภาค (ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา)

2. สถานการณ์ภัยแล้งปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2549)

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับรายงานจากจังหวัดว่าได้เกิดสถานการณ์ภัยแล้ง (ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 ถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2549) ดังนี้

2.1 พื้นที่ประสบภัย รวม 43 จังหวัด 286 อำเภอ 32 กิ่งฯ 1,931 ตำบล 16,474 หมู่บ้าน แยกเป็น

ที่	ภาค	จังหวัด	พื้นที่ประสบภัย
1	ภาคเหนือ	16	พิษณุโลก นครสวรรค์ ลำพูน แพร่ อุทัยธานี เชียงราย กำแพงเพชร ตาก ลำปาง เพชรบูรณ์ น่าน พิจิตร อุตรดิตถ์ สุโขทัย แม่ฮ่องสอน และ เชียงใหม่
2	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18	ชัยภูมิ ยโสธร มหาสารคาม นครราชสีมา บุรีรัมย์ ขอนแก่น อุรธานี เลย นครพนม ศรีสะเกษ อุบลราชธานี สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ สุรินทร์ และมุกดาหาร
3	ภาคกลาง	4	ลพบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี และพระนครศรีอยุธยา
4	ภาคตะวันออก	4	ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา และจันทบุรี
5	ภาคใต้	1	สตูล
	รวม	43	รวม 43 จังหวัด 286 อำเภอ 32 กิ่งฯ 1,931 ตำบล 16,474 หมู่บ้าน

2.2 ราษฎรเดือดร้อน จำนวน 1,481,354ครัวเรือน 5,796,131 คน

ตารางข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง ณ ปัจจุบัน (9 กุมภาพันธ์ 2549) เปรียบเทียบกับจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด

ที่	ภาค	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนหมู่บ้านที่ประสบภัย	คิดเป็นร้อยละ
-----	-----	---------------	--------------------------	---------------

		ทั้งหมด	แล้งปัจจุบัน (ณ 9 ก.พ. 2549)	(ของหมู่บ้านทั่วประเทศ)
1	ตะวันออกเฉียงเหนือ	32,576	13,147	40.35
2	เหนือ	16,306	2,709	16.61
3	ตะวันออก	4,816	385	7.99
4	กลาง	11,377	214	1.88
5	ใต้	8,588	19	0.22
	รวม	73,963	16,474	22.27

2.3 พื้นที่การเกษตรที่ประสบภัยแล้ง

ประเภทพืช	พื้นที่การเกษตรที่ประสบความเสียหายแล้ว (ไร่)	พื้นที่การเกษตรที่คาดว่าจะประสบความเสียหาย (ไร่)
นาข้าว	823,024 ไร่	1,556,625 ไร่
พืชไร่	111,217 ไร่	424,735 ไร่
พืชสวน	10,638 ไร่	54,081 ไร่
รวม	944,879 ไร่	2,035,441 ไร่
มูลค่าความเสียหาย	202,897,020 บาท	403,802,270 บาท

2.4 การให้ความช่วยเหลือของจังหวัด/อำเภอ/กิ่งอำเภอ

1) การจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร

- (1) ใช้รถบรรทุกน้ำ จำนวน 54 คัน 751 เที่ยว
- (2) ปริมาณน้ำที่แจกจ่าย จำนวน 7,216,600 ลิตร
- (3) ใช้เครื่องสูบน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรจากทุกหน่วยงานและของประชาชน รวม 132 เครื่อง
- (4) สร้างทำนบ/ฝายเก็บกักน้ำ (ชั่วคราว) 3,479 แห่ง
- (5) ขุดลอกแหล่งน้ำ 50 แห่ง

2) การแจกจ่ายน้ำอุปโภค/บริโภค

- (1) ใช้รถบรรทุกน้ำ จำนวน 233 คัน 5,065 เที่ยว
- (2) ปริมาณน้ำที่แจกจ่าย จำนวน 270,107,000 ลิตร

3) งบประมาณดำเนินการใช้จ่ายไปแล้ว

- (1) งบฉุกเฉินตรงราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) 69,958,013 บาท
- (2) งบฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 14,376,449 บาท
- (3) งบประมาณอื่น ๆ เช่น งบจังหวัด CEO 2,220,430 บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 86,554,882 บาท

3. การดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย

เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ปี 2549 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถบูรณาการ ประสานการช่วยเหลือ และบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยแล้งได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง ทัวถึง และทันต่อเหตุการณ์ กระทรวงมหาดไทยโดยสำนักเลขาธิการป้องกันฝ่ายพลเรือน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จึงจัดให้มีการประชุมชี้แจงนโยบายและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งปี 2549 ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ประสบภัยแล้งทั่วประเทศในห้วงเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2549 ดังนี้

- 3.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดการประชุมในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2549 ณ โรงแรม โขพิเทลราชา ออคิต จังหวัดขอนแก่น โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พล.อ.อ.คงศักดิ์ วันทนา) เป็นประธาน
- 3.2 ภาคเหนือ จัดการประชุมในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2549 ณ โรงแรม เชียงใหม่ออคิต จังหวัดเชียงใหม่ โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช) เป็นประธาน
- 3.3 ภาคกลางและภาคตะวันออก จัดการประชุมในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2549 ณ โรงแรมราม่า การ์เด้นท์ กรุงเทพมหานคร โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย(นายสมชาย สุนทรวัฒน์) เป็นประธาน
- 3.4 ภาคใต้ จัดการประชุม ณ โรงแรม ในเขตพื้นที่ จังหวัดสงขลา ในห้วงเดือนมีนาคม 2549

21. เรื่อง แต่งตั้ง

1. ขอความเห็นชอบการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ให้แต่งตั้งนายสุรินทร์ พงศ์ศุภสมิทธิ ตำแหน่ง ศาตราจารย์ ระดับ 10 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการ สอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายหลังจากที่ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการแล้ว

2. ร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไป พ.ศ.

....

คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไป พ.ศ.ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ โดยกำหนดวันพุธที่ 19 เมษายน 2549 เป็นวันเลือกตั้ง เนื่องจากสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันจะสิ้นสุดลงในวันที่ 21 มีนาคม 2549 และคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไปภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่อายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามมาตรา 131 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง สำหรับวันรับสมัครเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2541 มาตรา 86 คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณากำหนดวันเริ่มรับสมัครเลือกตั้งในวัดถัดจากวันที่พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งฯ มีผลใช้บังคับและรับสมัครเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าวัน

3. การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.2544 ดังนี้

1. นายแพทย์วิวัฒน์ ยถาภูชานนท์ นายแพทย์ 10 วช. ผู้ทรงคุณวุฒิ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแพทย์
2. นางดาราวรรณ ธรรมารักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการสหทัยมูลนิธิ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคมสงเคราะห์
3. รองศาสตราจารย์นรนิติ เศรษฐบุตร เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
4. นายมานิจ สุขสมจิตร บรรณาธิการอาวุโสหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ผู้ทรงคุณวุฒิ
5. นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นต้นไป

4. การเสนอรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) ต่อคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2535 แทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ที่หมดวาระลง ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ดรฤณี หิรัญรักษ์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธานีญา เชรชฐา คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. นายชลิต ลิ้มปนะเวช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
4. นางยุวดี นิมสมบุญ อดีตประธานสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประธานสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์
5. นางนภาศรี มณีวงศ์ ผู้อำนวยการมูลนิธิ เพื่อการพัฒนาสังคม
6. นางมัทนา ถนอมพันธ์ุ เลขาธิการสมาคมสร้างสรรค์ไทย
7. นายเดชาดี มีชัย หัวหน้าฝ่ายกฎหมายและผู้ดำเนินการสถานสงเคราะห์ มูลนิธิคุ้มครองเด็ก
8. นายถาวร ชัยจักร อุปนายกสมาคมผู้บริโภคสื่อสีขาว

ที่มา : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี